

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΟΥ ΜΑΓΟΥ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΝΙΝΑΣ ΒΑΛΡΕΝ

Ποτέ η Νίνα Βαλρέν δεν είχε παίξει τόσο καλά όσο εκείνο το βράδυ.

Ποιά ήταν αυτή η Νίνα; Μιά ήθοποιός άσημαντη που την έπείραζε και την ύποστηριζε ένας ισχυρός προστάτης της, και δεν είχε κανένα άλλο προσόν παρά μονάχα ότι είτον φορτωμένη στα διαμάντια.

Γι' αυτά και πρό πάντων για ένα περιδέραιο από μίτρα ιτάλια που αξίζει ένα εκατομμύριο φράγκα, γινόταν λόγος σ' όλο το Παρίσι.

Ο διευθυντής του θεάτρου σάν την έσυμφώνησε της είπε:

— Πολύ καλά, θα παίξετε το μέρος που θέλετε μ' α' φορτίτε πάντοτε το μαργαριταρένιο περιδέραιο σας!

Ο κόσμος πήγαινε νά δει και να χειροκροτήσει το περιδέραιο και όμ' την θεατρίνα, ούτε το δράμα!

Γι' αυτό όλοι άπορήσανε σάν ειδαν άξαφνα την Νίνα νά παίξει τόσο δυνατά εκείνο το βράδυ, στο τραγικό και σοβαρό αυτό δράμα. Γιατί πάντοτε στις άλλες παραστάσεις της έπαιζε μ' έναν τρόπο που προκαλούσε την άηδία του κοινού.

Αυτή την βραδιά όμως η Νίνα Βαλρέν έπαιζε σά μεγάλη ήθοποιός. Σε μία σκηνή τετριμμένη και παρμένη από ένα παλιό δράμα, εκείνη δημιούργησε μία συγμητική εμφάνιση που σ' έπληγε και σ' έφερε άνατριχίλα. Ο κόσμος όλος είχε καρφωμένα τα μάτια του άπάνω της ακολουθώντας με πάθος τον ρόλο της στον όποιο βοηθούσε πολύ καλά και ένας άλλος ήθοποιός με τον όποιον έπαιζαν μαζί, ένας ήθοποιός άγνωστος.

Στην άρχή του έργου η Νίνα σάν βγήκε στη σκηνή, έπαιξε άνότια όπως πάντοτε. Άξαφνα όμως άια βγήκε στη σκηνή ο άλλος ήθοποιός που θ' άπαιζε μαζί της, ο άγνωστος, η Νίνα άναστατώθηκε δόλοκληρη! Το δράμα δεν είχε τίποτα καινούργιο. Ένας σύζυγος είχε καταστραφεί άπ' την σπατάλη και τις άπιστίες της γυναίκας του και ήρχετο να την παρακαλέσει να μοιρασθούν την δυστυχία! 'Η γυναίκα του τον περιφρονεί και εκείνος μάλιστα. Πάνω στο θυμό του όρμ' άνοιχτά χέρια για νά πνίξει την άπιστη. 'Υστερα πέφτει στα πόδια της κλαίγοντας και παρακαλώντας και εκείνη τον συγχωρεί στο τέλος.

Γιά νά ένθουσιαστή ο κόσμος από τέτοιο θέμα χρειαζόταν πολλή δύναμη. 'Η Νίνα άξαφνα φάνηκε πώς έχει περισσότερο από κείνη που περιμένανε. Έχασε εκείνο το άδέξιο ύφος, έπαψε νάνε ξύλινη και νά καμαρώνει σάν φαντασμένη!

Άντί νά κυτάζει τους θεατές έκαμε μία φυσική χειρονομία που προξένησε συγκίνησι και έκπληξη. Ο σύζυγος πούχε μπει στη σκηνή ήταν κλοφορμένος και τραβούσε κατ' άπάνω της με θυμωμένα μάτια και άγρια. 'Η Νίνα ή άναίσθητη άφισε την άπάθεια της και άρχισε νά συγκινείται.

Μπροστά στην σοβαρή και άπειλητική φυσιογνωμία του άνθρώπου αυτού, η Νίνα έκανε μία κίνηση προς τ' άπισω καταφοβισμένη και φωνάτανε σάν νάθελε νά φωνάξει:

— Φοβάμαι! μ' έμ' άνηξ κακό!

Στο πρόσωπό της ήταν ζωγραφισμένη η φρίκη και ο κόσμος άπορούσε βλέποντας πώς παρίστανε έτσι.

Τέλος ο σύζυγος σφίγγοντας το λαιμό της με τ' άχέρια του άρχισε νά την πνίγει. Το πρόσωπο της Νίνας κινήθηκε σασμαδικά, τ' άμνια της έκφράζανε τον πόνο και την έξωφρενική κατάσταση της! Οί θεαταί για μερικά λεπτά άποσπασθέντες άπ' την νάρκησή τους, έφριξαν βλέποντας την άγονία της Νίνας στο ταραγμένο πρόσωπό της!

Και όσαν η Νίνα παίζοντας πιστά το μέρος της έκλεινε πίσω το κεφάλι της και τ' άξπλεγμένα μαλλιά της και έπεσε κάτω σιγά σιγά, κρατουμένη μονάχα άπ' τ' ά δολοφονικά χέρια του συζυγου, τότε ο κόσμος άρχισε νά χειροκροτεί και τόσο ήταν συγκινημένος που διόλου δεν παραξενεύθηκε για τις άλλες που γινήκανε στο δράμα.

Γιατί άντί νά πέσει, όπως υπαγόρευε το έργο, σ' ά γόνατα της γυναίκας του που της είχε φερθή τόσο άσχημα, ο σύζυγος έβαλε κατάχαμα το άναίσθητο του θύμα! Για μία στιγμή τ' άχέρια του παραλύσανε γύρω στο λαιμό της, τότε ο κόσμος σφίγγανε! 'Υστερα στρώχοντας με το πόδι του την λιγοθυμισμένη, σηκώθηκε άπάνω, την κύτταξε με μάτια σκληρά και άγρια πράγμα που έκανε τον κόσμο ν' άνατριχιάσει, και έφυγε σιγά σιγά άπ' τ' ά σκηνή, γυρίζοντας πίσω το κεφάλι του.

Οί θεαταί με ζήτω και χειροκροτήματα χαιρέτησαν την άναχώρησή του ήθοποιού και οί δύο ήταν ά-

τάξιοι και είχαν παίξει λαμπρά το μέρος τους με μία σκληρή πραγματικότητα που έκανε τον κόσμο ν' άνατριχιάσει γιατί άφο' έφυγε ο ήθοποιός, ένα σώμα ήταν ξαπλωμένο με τραγική άκίνησία...

Μέσα σ' ένα νεκρική σιωπή η Νίνα Βαλρέν δεν ένεινέτο καθόλου, δεν έσάλευε και σιγά σιγά άρχισανε νά άνησυχούν και νά άγωνιούν! Μ' έδειλά χειροκροτήματα προσπαθόνε νά την άποσπάσουν άπ' την άναίσθησία αυτή. Μά η Νίνα δεν έδειχνε κανένα σημεϊον ζωής. 'Όλοι την κυτάζανε με τεντωμένο λαιμό, με γουλωμένα μάτια, με ταραχή και φόβο...

Άξαφνα η άγονία μετεβλήθη σ' έτρόμο, γιατί πολλοί ήθοποιοί βγήκαν σάν τρελλοί άπ' τ' ά παρασκήνια και τρέσανε στο μέρος πούταν η Νίνα έξαπλωμένη. Σκύψανε πάνω της και ά μέσως το παραπέτασμα της σκηνής έπεσε άπότομα με μεγάλο κρότο.

— Τι έτρεξε; Συνέβη δυστύχημα; Γιατί νά διακοπή η παράσταση; ρωτούσε ο ένας άλλον.

'Όλοι τρέχανε στους διαδρόμους και στα παρασκήνια. Άπό στόμα σ' στόμα βγήκε τέλος μία είδησι που άγωσε τους θεατές!

Έχαν δολοφονήσει τη Νίνα Βαλρέν και της κλέψανε το περιδέραιο της, και αυτό έγινε μπροστά στα μάτια τους!

Άργότερα, νεώτερες λεπτομέρειες γινήκανε γνωστές. Τότε καταλάβανε όλοι γιατί η Νίνα μετεβλήθη έκπληχτικά, γιατί είχε τρομάξει σάν είδε νά μπη στη σκηνή εκείνος ο ήθοποιός που δεν τον γνώριζε, γιατί παρίστανε το μέρος του με μία τέτοια σκληρή πραγματικότητα!

Ένας άγνωστος άνθρωπος είχε μπει στο καμαρίνι του ήθοποιού που έπαιζε τόσο καιρό το μέρος του συζυγου της Νίνας, και του έβαλε στα ρουθούνια ένα μαντήλι με κλωροφόρμιο! 'Υστερα έβαλε την φορεσιά του, μπήκε στη σκηνή, έπαιξε το μέρος του, και κατόρθωσε νά έκτελέσει το καινούργιο του!

Και έτσι μπροστά στα μάτια τούσαν θεατών ένθουσιασμένον έπνιξε κι' έλήστεψε την Νίνα Βαλρέν! 'Ηταν φρικώδες!..

Magos

ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

Η ΞΑΝΘΟΥΛΑ

«Μ' άρέσ' η θάλασσα γιατί μού μοιάζει, μ' άρέσει, σ' άκουσα νά λες κυρά, πότε άγριεύεται, βόγγει, στενάζει, και πότε δόλοχαρη παίζει, γελά».

»Δεν είν' ολόξερνθη σάν τ' ά μαλλιά μου; δεν είν' ο κόρφος μου, σάν τον άφο; Μέσα στα μάτια μου τ' ά γαλανά μου δεν έχω κύματα, τάφο, ουρανό;

»Μ' άρέσ' η θάλασσα γιατί μού μοιάζει, κι' άς έχη μέσα της κόσμο θεριά... Μ' ά στην καρδούλα μου, μ' ά δε φωλιάζει άγάρη άχόρταγη, σκληρή φωτιά;

Κ' εγώ έκαίρομνα που χλιασμένη φαρμάκι μ' άστειλες μ' ά στην ψυχή, τ' ά ζήλια σου έβλεπα ξαγομένη, σ' ά χείλη σου έβραζε κάθε νιοή.

Τότ' έκρεμάστηκα στην τραχηλιά σου τ' ά φλόγα σ' άβυσσα με δυό φιλιά, την όψη έβόθισα μεσ' τ' ά μαλλιά σου, στον κόρφο σου έστησα κρυφή φωλιά.

«Κ' ά μου άνημερο, ψυχή μου, φθάνει. Μ' ά μ' άγριεύσεις, πλάγια μ' έδω... Θάμ' ά για σένανε γλυκό λιμάνι... Τ' ά αξίζει η θάλασσα χωρίς γιολό;»

† Άριστ. Βαλαωρίτης

Στο "ΜΠΟΥΚΕΤΟ", προσεχέστατα

Πώς δηλητηριάζεται η άνθρωπότης. 'Η κοκαΐνη, η μορφίνη, το όπιον! 'Η ιστορία των δηλητηρίων. 'Η χρήση των. Τι γίνεται στην Εύρώπη και σ' άτ' Άθηνas κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Κάμ' ά που θ' ά σ' ά καταπλήξει, θ' ά σ' ά συναρπάσει.

Ο σύζυγος άρχισε νά την πνίγει.

Έφυγε σιγά σιγά.